

TỪ GIÀU SANG ĐẾN TIỂU ĐỆ NGƯỜI NGHÈO

Ngày 29-9-1981, nhà thờ chính tòa Đức Bà Paris đông nghẹt người, như một đại lễ. Tín hữu Công Giáo Pháp đến tham dự Thánh Lễ cầu cho sự an nghỉ ngàn thu của ông **Armand Marquiset, sáng lập viên hội "Tiểu đệ người nghèo"**. Ông qua đời trước đó vào ngày 14-7 bên Ái-Nhĩ-Lan.

Armand xuất thân từ gia đình quyền quý với tên gọi "bá tước Marquiset Benoist de Laumont". Ông từng hưởng nếm cuộc sống sang giàu vương giả. Ông yêu thích nghệ thuật và đàn ca. Các phòng trà và nhà hát nổi tiếng nhất Paris đều trông thấy bóng dáng ông lui tới. Ông yêu thủ đô Paris hoa lệ đến nỗi có lần thổ lộ:

- Đây là kinh thành tôi yêu mến nhất và ước gì có được ngàn cuộc đời để sống mãi chốn này!

THIÊN CHÚA Quan Phòng nhần nhục chờ đợi cơ hội gõ cửa lòng ông.

Năm 1930 - ông Armand 30 tuổi - bà Ngoại ông qua đời, người mà ông rất mực yêu kính. Cái chết của Ngoại làm xao động mạnh tâm hồn khiến ông mất hết nguồn hứng khởi sáng tác nhạc ca.

Chính trong thời gian này, ông bắt đầu nghĩ đến việc dâng hiến cuộc đời để phục vụ người nghèo. Ông vẫn tiếp tục cuộc sống vương giả nhưng cùng lúc ông lui tới các quán ăn miễn phí dành cho người nghèo, người sống đầu đường xó chợ của thủ đô ánh sáng Paris. Ông ngạc nhiên khám phá ra giữa đám người lang thang không nhà không cửa, lại có cả khuôn mặt nghệ sĩ trẻ tuổi. Ông tự hỏi:

- Làm sao họ ra nông nỗi này, trở thành người hành khất thảm thương?

Chính vì xót thương họ mà ông cho ra đời hội từ thiện đầu tiên mang tên "Để Thánh Linh sống".

Vài năm sau, ông Armand lại thành lập hội từ thiện thứ hai "Người bạn vùng ngoại ô". Cùng thời kỳ ấy, được tinh thần khó nghèo của thánh Phanxicô thành Assisi (1182-1226) thu hút nên ông xin gia nhập dòng Ba thánh Phanxicô. Khi nhận lãnh tu phục, ông nói với các Tu Sĩ hèn mọn Phan-Sinh:

- Thưa anh em, tôi là người đến từ phương xa.

Ông ghi trong nhật ký:

- Tôi thực sự chấp nhận khó nghèo. Chỉ trong phút chốc, tôi biết mình trở thành tiểu đệ. Tôi quyết định từ bỏ tất cả.

Nhưng để đi đến quyết định ấy, ông Armand Marquiset từng suy gẫm lâu năm về tấm gương khó nghèo của thánh Phanxicô. Ông chọn thánh nhân làm mẫu mực sống của mình.

Chúa Nhật Lễ Phục Sinh năm 1946, ông Armand dọn đến ở nơi căn phòng của người gác-dan một tòa nhà thuộc khu xóm bình dân Paris.

Ông chọn khẩu hiệu "Hoa rồi đến Bánh". Vốn thích ăn ngon mặc đẹp, ông đích thân dọn các bữa ăn cho người nghèo. Ông phục dịch họ y như phục vụ chính THIÊN CHÚA.

Giới trẻ Paris tuôn đến giúp ông. Một số tình nguyện đến thường xuyên. Một số khác đến giúp khi họ rảnh rỗi. Đó là cộng đoàn đầu tiên "Tiểu Đệ Người Nghèo".

Rất nhanh sau ngày thành lập, cộng đoàn nói rộng sang các thành phố khác như Lyon rồi Strasbourg và lan ra nước ngoài.

Con số các thành viên phát triển mạnh gây khó khăn phức tạp và bất đồng ý kiến giữa vị sáng lập và các thành viên. Để tránh tranh chấp, đưng độ vô ích, ông Armand đổi sang lãnh vực hoạt động khác. Năm 1965, ông thành lập hội "Anh Em Nhân Loại". Hội có mục đích giúp phát triển làng mạc và khu xóm nghèo nàn nhất.

Sau khi viếng thăm Mẹ Têrêxa (1910-1997) ở Calcutta (Ấn Độ), ông Armand khám phá ra hình thức khổ đau nghèo đói khác, ngoài cái khổ đau của người già. Ông thành lập vào năm 1968 hội "Anh Em Trời và Đất".

Sức khỏe mỗi ngày một giảm sút khiến ông phải ngưng hoạt động và âm thầm rút lui sang Ái-Nhĩ-Lan, xứ sở ông hằng yêu mến. Ông biết mình không sống được lâu nên sẵn sàng dọn mình chết. Ông tự tay viết lá thư vĩnh biệt:

- Tôi xin loan báo cho anh em biết Tin Vui Tuyệt Vời: tôi trở về Nhà Cha. Trái đất chỉ là nơi ở tạm. Quê hương vĩnh cửu chúng ta ở trên Trời, như lời Thánh Phaolô nói. Tôi trải qua quãng đường cư ngụ tạm nơi mặt đất bằng cách cố gắng yêu thương, phục vụ và gieo vãi hạnh phúc. Tôi hôn tất cả anh chị em trong tình triu mến vô biên của Thiên Quốc.

("MISSI Magazine d'Information Spirituelle et de Solidarite Internationale", 1/1982, trang 28).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt

